احکام متهمان قتل‌های زنجیره‌ای صادر شد

ادامه از صفحه اول

رضایت نداده‌اند. پس از مدت کوتاهی حسین زرندی رضایت اولیا دم را محدود می‌کند به رضایت خانواده فروهرها. پرستو فروهر در مصاحبه‌ای با رادیو فرانسه اعلام می‌کند که:

«مسئله رضایت به هیچ وجه مطرح نبوده و این خلط مبحثی است که دستگاه قضایی باز دوباره بر سر این پرونده بوجود می‌آورد. ما اعلام کردیم به پیروی از آرمان و اندیشه‌های پدر و مادرمان که تقاضای مجازات اعدام برای هیچکس نداریم. بدلیل اینکه نمی‌خواستیم دوباره در مقابل عمل انجام‌شده قرار بگیریم دو نفری را که معلوم نبود حتی چه کسانی باشند، بکشند و بگویند به داخواهی فروهرها ما این کار را انجام دادیم. به هر حال ما بدلیل مخالفتمان با مجازات اعدام، اعلام کردیم که تقاضای قصاص نداریم و این به هیچ وجه به معنای گذشت نیست. حالا این احکام مسخره‌شان را دوباره با گفتن اینکه اولیا دم با این قضیه اینطور برخورد کنند توجیه می‌کنند».

سیما صاحبی همسر محمد جعفر پوینده طی مصاحبه‌ای با رادیو فرانسه: «به هر حال هر روز اتفاق جدیدی در رابطه با این پرونده می‌افتد و از اینکه خانواده‌ها بصورت پراکنده در جایی هستند فکر می‌کنم که یک سوءاستفاده‌هایی از این قضیه می‌خواهد بشود من صراحتا می‌گویم که ما هیچگونه رضایت کتبی در رابطه با بخشایش یا هر گونه حکم محکومان قتلهای زنجیره‌ای تا کنون نداده‌ایم. این را از جانب خانواده خود بگویم و تا آنجاییکه اطلاع دارم از جانب خانواده مختاری هم هیچگونه رضایت کتبی داده نشده. رضا روشن که قاتل همسر من و آقای مختاری، عنوان شده که در حکمش تجدید نظر می‌شود، فکر می‌کنم زمینه‌چینی هست برای اینکه اگر در حکم آقای رضا روشن تخفیفی داده شود و می‌خواهند که هیچ عکس‌العملی نشان داده نشود از جانب جامعه و بار این مسئولیت را بر دوش خانواده‌ها بیندازند ولی هدف ما روشن‌شدن آمران این جنایتها. قتوادهندگان این جنایتها بوده و حالا اینکه اینها آمده‌اند و به آنها حکمهایی داده‌اند و بعد به هر کدام از آنها تخفیف داده‌اند. این سناریویی است که من اعلام می‌کنم که نمی‌خواهم در این سناریو نقشی داشته باشیم».

با توجه به اینکه فقط نیمی از پرونده به دادگاه نظامی ارجاع شده محاکمه غیر علنی بدون حضور قربانیان و وکلای آنها انجام گرفت، رسانه‌های گروهی از درج اخبار مربوط به این پرونده منع شده بودند و دو تن از وکلای مدعیان خصوصی محکوم شده و در زندان هستند. تایید این حکم توسط دیوان عالی کشور امری قطعی و حتمی به نظر می‌رسید. لذا خانواده‌های ۴ تن از قربانیان قتلهای زنجیره‌ای خانواده‌های فروهر مختاری و پوینده طی ارائه داخواستی به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل خواهان پیگیری این پرونده از طریق این نهاد حقوق بشری شدند. عبدالکریم لاهیجی حقوقدان و رییس انجمن دفاع از حقوق بشر در ایران در مصاحبه با رادیو فرانسه گفت که اینها در انشای رای هم مرتکب جعل معنوی شده‌اند زیرا که شاکیان خصوصی هرگز گذشت نکرده بلکه اساس محاکمه را قبول نداشته‌اند.

او گفت که: «از نظر ما این پرونده مفتوح است و ما همچنین مثل خانواده‌های قربانیان از مراجع بین‌المللی خواسته‌ایم و می‌خواهیم که به مقامات جمهوری اسلامی فشار بیاورند که زمینه تجدید این محاکمه را در طی ماه‌ها و یا سالهای آینده در ایران فراهم شود».

نکته دیگری که در رابطه با تایید این حکم توسط دیوان عالی کشور مطرح است تاریخ این تایید است.

در تاریخ ۵ بهمن ماه ۲۱ ژانویه لیبی به ریاست دوره‌ای کمیسیون حقوق بشر انتخاب شد. این انتخاب حاصل توافق کنفرانس اتحادیه کشورهای آفریقایی در دوربان بود. هر چند ریاست لیبی نمی تواند مانع طرح قطعنامه‌ای علیه ایران شود، ولی بلوک‌بندی موجود در این کمیسیون به احتمال زیاد مانع صدور قطعنامه و تصویب آن خواهد شد.

رای سال گذشته این کمیسیون در مورد حذف ناظر بر امور حقوق بشر در ایران را جمهوری اسلامی مدیون همین بلوک‌بندی آفریقایی ـ آسیایی است. از سوی دیگر، جمهوری اسلامی با استقبال از این حذف نظارت اعلام کرد که نمایندگان این کمیسیون می‌توانند به شرط وجود شکایت داخلی به ایران سفر کنند.

ارائه داخواست خانواده‌های قربانیان قتلهای زنجیره‌ای به این کمیسیون جمهوری اسلامی را غافلگیر کرد. با توجه به انتخاب لیبی و پیشتگرمی جمهوری اسلامی، این زمان بهترین زمان برای تایید این احکام و نهایتا پایین‌کشیدن فتیله‌ها بود.

خاتمی در برخی اظهار نظرهای...

ادامه از صفحه اول

به هر دلیلی مورد نکوهش قرار می‌گیرد».

خاتمی اما نگفت آیا در مورد انقلاب علیه جمهوری اسلامی نیز همین قضاوت را دارد؟ خاتمی آنگاه به فراز سخنرانی خود رسید و گفت «امام راحل همواره با هرگونه حرکت مبتنی بر سلاح، زور و خودخواهی مخالفت می‌کرد و آن را خلزخاک می‌دانست». مدافعان جمهوری اسلامی تاکنون صفات بسیاری به آیت‌الله خمینی نسبت داده‌اند، اما تجسب‌ترین و غیرواقعی‌ترین صفتی که می‌توان به آیت‌الله خمینی نسبت داد همین مخالفت او با سلاح و زور و خودخواهی است.

گویا آن همه فرمان بگیر و ببند و بکش، دستور آن همه اعدام و کشتار، آن فرمان‌های معروف شکستن قلم‌ها و بستن دهان‌ها، آن ستایش‌های مشهور از جنگ و تداوم آن و فتح قدس از طریق کربلا و فرامین صدور تروریسم و انقلاب و دستور سرکوب خشونت‌بار هر دگر اندیش و دگرباش در جمهوری اسلامی توسط آیت‌الله خمینی رهبر بلامنازع و به‌قول خاتمی «سلسله‌جنبان انقلاب اسلامی» صورت نپذیرفت و توسط حکومت برپاشده توسط او به اجرا درنیامد. و گویا این اتفاقات و رویدادها یا در دوران حیات آیت‌الله خمینی و حاکمیت نظام جمهوری اسلامی روی نداده است و یا دست‌هایی پنهان و نامرئی در کار بوده‌اند.

با تاکید و خلاف اظهارات آقای خاتمی باید گفت خشت اول و ملاط شکل‌دهنده جمهوری اسلامی از همان آغاز و توسط رهبر و بنیان‌گذارش بر پایه و بنیاد سرکوب و سلاح و زور و خشونت قرار گرفت و بالا رفت. خشونت در ذات ایدئولوژیک حکومت‌های توتالیتر و ایدئولوژیک است.

بی‌مناسبت نیست در اینجا و بعنوان شاهد مثال بخشی از کتاب منتشرشده «روانشناسی شکنجه» نوشته خانم منیره پرادران را با هم بخوانیم تا یادآوری باشد از ابعاد کشتار و سرکوبی که هنوز به تاریخ نپیوسته و فراموش نشده است و با داآنکه هیچگاه فراموش نشود:

موج اعدام‌ها از خرداد ۱۳۶۰ ابعاد تازه‌ای بخود گرفت. بر اساس آماری از روزنامه‌های آن دوره، در فاصله خرداد تا آبان سال (یعنی طی پنج ماه) ۲۶۶۵ نفر اعدام شدند. این آمار البته نام کسانی را که زیر شکنجه کشته شده‌اند یا حاضر به دادن اسم خود نبودند، دربر نمی‌گیرد. پس از آبان ۶۰ دیگر اسامی تیرباران شدگان را در روزنامه‌ها چاپ نمی‌کردند مگر بندرت و آن هم اسامی رهبران شناخته‌شده را. تعداد اعدام‌شدگان در سال ۱۹۸۳ به رقم ۵۰۰۰ نفر و در سال ۱۹۸۵ به ۱۲۵۰۰ نفر رسید. (۱۵) بر اساس تخمین نیروهای مخالف جمهوری اسلامی ایران، که موفق شده‌اند بخشی از اسامی اعدام‌شدگان را ثبت کنند، تعداد بسیار بیش از اینها بوده است. شاید مقایسه‌ای با تعداد اعدام‌شدگان پیش از انقلاب چهره روشنتری از ارقام و آمار بدست آید.

در فاصله بین ۱۳۵۷ ـ ۱۳۴۸ تعداد اعدام‌های سیاسی در ایران کمتر از ۱۰۰ نفر بوده است. (۱۶) در حالی که در هر بار اعدام دسته‌جمعی، که در سالهای ۶۰ و ۶۱، دوبار در هفته صورت می‌گرفت، کم و بیش ۱۰۰ زندانی سیاسی اعدام می‌شدند. در این حوزه «برابری» زن و مرد برقرار بود.

در تابستان ۱۳۶۷ موج اعدام‌ها ابعاد هولناک‌تری بخود گرفت. بدنبال پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل توسط آیت‌الله خمینی و پایان جنگ با عراق، حکومت جمهوری اسلامی به کشتار دسته‌جمعی زندانی‌ها پرداخت. هزاران زندانی صرفاً به دلیل داشتن عقیده و مرامی دیگر بدار آویخته شدند(۱۷). فتوای قتل سلمان رشدی، که در همان سال صادر شد، در حقیقت ادامه همان سیاست سرکوب با تکیه به شرع بود.

در زندان‌های غیر سیاسی معمولا اعدام‌ها در حضور دیگر زندانی‌ها صورت می‌گیرد. در زندانهای سیاسی هم‌گاه به این شیوه از خشونت مستوسل می‌شوند. در سال ۱۳۶۰ گاه زندانیان سیاسی را برای تماشای جسدهای بدار آویخته می‌بردند. پروانه علیزاده صحنه تکان‌دهنده‌ای را که خود شاهدش بوده گزارش می‌دهد:

«در این موقع بود که گفتند چشم‌بندهاتان را پائین بکشید و فقط به روبروی خود نگاه کنید. صحنه‌ای فجیع ناگهان در برابر چشم دهها زندانی پدیدار شد. یک لحظه بهت و سپس جیغ و ناله و ضجه. آنچه را به چشم می‌دیدیم نمی‌توانستیم باور کنیم. بیشتر به کابوسی می‌مانست تا واقعیت. پیکر جوانی در انتهای طنابی که از درخت بلندی آویخته بود، تاب می‌خورد. دستهای جوان تا آرنج باندپیچی شده بود. و پاهایش تا زانو از ضربات وحشیانه کابل دریده بود. به زحمت ۲۰ ساله می‌نمود ... در کنار جسد، مردی در لباس پاسدارها بالای میزی رفته و چوبی به دست گرفته بود ... با چوب جسد را می‌چرخاند و با صدای خشک و بی‌تفاوت تکرار می‌کرد: خوب نگاه کنید راستکی است» (۱۸).

در سال ۶۰ اعدام‌ها پشت دیوار ساختمان بندها صورت می‌گرفت. شبها صدای رگبار، ساختمان را به لرزه درمی‌آورد بعد صدای تک‌تیرها که با صدای شعارهای پاسداران درهم می‌آمیخت. ترابها را وادار می‌کردند که در مراسم اعدام حضور یابند و در کارهای مربوط به آن شرکت کنند.

چرا مقامات زندان به اقدام‌هایی متوسل می‌شدند که می‌توانست نفرت زندانیها را برانگیزد؟ آیا این با سیاست‌های «ارشاد»، که بنا داشت برای زندانیها «حقانیت» اسلام و حکومت اسلامی را بباورانند، در تناقض نبود؟ به هیچ وجه. ارشاد جز با ارعاب و زدودن هرگونه حس همدردی و ایجاد بی‌تفاوتی در قبال دیگر زندانی‌ها امکان‌پذیر نبود. کسی که مجبور است شاهد کشتار کسانی باشد که در موقعیت او قرار داشتند، گوئی شاهد به مسلخ‌کشیدن خود است. و این با چنان دردی همراه است که اغلب شخص را یارای هضم آن نیست. پس ناخودآگاه می‌کوشد سرنوشت خود را از آنها جدا سازد. همین که او زنده است آیا به این معنا نیست که باید مدیون مقامات زندان باشد؟

و اداراساختن زندانیان به دیدن یا شنیدن اعدام دیگران همچنین ریشه در یک نگرش مذهبی دارد که بر اساس آن اعدام رحمت الهی تلقی می‌شود برای اصلاح جامعه از فساد. پاسخ آیت‌الله خمینی به اعتراضاتی که از طرف مجامع حقوق بشر صورت می‌گرفت، این بود: «اعدام‌هایی که در اسلام است اعدام رحمت است».

چنین است که در حکومت اسلامی به جلاد حرفه‌ای نیازی نیست. هر پاسدار و هر نگهبان سادهای می‌تواند امروز در جرقه اعدام باشد بی هیچ عذاب وجدانی، و فردا در پستی دیگر.

۱۵ ـ گزارشات سالانه سازمان عفو بین‌الملل

۱۶ ـ Ervand Abrahamian, - tortured confessions, New York, 1999, S.129.

۱۷ ـ آمارها در این مورد متفاوت است. یکی از بازماندگان این فاجعه، رقم اعدام شدگان تابستان ۶۷ را بین ۵۰۰۰ تا ۶۰۰۰ حدس می‌زند. (چشم‌انداز ۱۴، زمستان ۱۹۹۵). سازمان مجاهدین از ۱۲۰۰۰ اعدام‌شده در این سال خبر می‌دهد. و گزارش عفو بین‌الملل تعداد اعدام‌شدگان را ۲۵۰۰ نفر تخمین می‌زند. جدیدترین و دقیق‌ترین آمار مربوط به «آنچمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران، پاریس» است که بتازگی اسامی و مشخصات قتل‌عام‌شدگان سال ۶۷ در زندان‌های جمهوری اسلامی را ثبت کرده است. بر اساس آمار آنها ۴۴۸۴ نفر در این سال اعدام شدند.

۱۸ ـ پروانه علیزاده، خوب نگاه کنید راستکی است. پاریس چاپ اول ۱۳۶۶.

صلح و دمکراسی خواست مردم منطقه است

ادامه از صفحه ۲

قیمت میلیاردها دلار، فروش هواپیماهایی فاقد ایمنی پرواز و پایمال‌کردن حقوق ایران در دریای خزر، به سود مردم ایران است؟ آیا فروش چهار هزار دستگاه اتومبیل بنز سواری به نیروی انتظامی جمهوری اسلامی که هر روز مردم ایران را سرکوب می‌کند، در خدمت منافع مردم ایران است؟

نیروهای صلحدوست و آزادیخواه باید انتقاد برحق خود از نقشه‌های جنگی ایمالات متحده را با ارائه پیشنهادها و طرح خواستهایی همراه کنند که هم حفظ صلح و جلوگیری از قربانی‌شدن مردم بیگناه عراق، و هم عدم‌لگدزدن جامعه بین‌الملل به تعهداتش در عرصه دفاع از حقوق انسانی این مردم در مقابل تعرض‌های یک حکومت خونریز را دربر داشته باشد. مردم کشورهایی مانند ایران و عراق، شایستگی حکومتهای بهتری از رژیم‌هایی که بر آنان حکم می‌رانند را دارند. این وظیفه جامعه جهانی است که این گونه سلتها را در تلاش برای راهشدن از بند رژیم‌هایی که حقوق و آزادی‌های مردم خود را لگدمال می‌کنند یاری دهند. حمایت بین‌المللی از جبهه‌ای متحد و سنتشکل از نیروهای اپوزیسیون عراق، هم ممکن و هم لازم است. در راستای این حمایت، اقداماتی مانند گسترش سنتر پرواز هواپیماهای نظامی عراق از شمال و جنوب این کشور به سراسر عراق، منع نقل و انتقالات نیروهای نظامی رژیم عراق و شبیو های مشابه ضروری است. بیمباران شهرهای عراق توسط هواپیماهای آمریکایی، اجتناب‌پذیر است و اگر دولت آمریکا واقعا آنگونه که جرج بوش مدعی است خصومتی با مردم عراق ندارد، باید بدین گفته مردم صلحدوست جهان که مردم عراق نباید بیش از این تاوان سیاهکاریهای صدام حسین را بپردازند، گوش فرا دهد.

صلح و آزادی، خواست مردم منطقه است. اینک به جایی رسیده‌ایم که هر یک از این دو، بدون دیگری بی‌معنی و ناممکن است.

بازرسی نامه‌ها وبسته‌های خارج

مامورانِ اداره پست تمامی نامه‌ها و بسته‌های ارسالی از خارج کشور را بررسی و بازرسی کرده و کتاب‌های منتشر شده در خارج از کشور را توقیف می‌کنند. احمد پورنجاتی رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی نیز در گفتگو با روزنامه «ایران» این خبر را تایید کرد و آن را قابل رفع دانست. این عمل اداره‌پست برای مردم کاملا روشن بوده ولی اولین بار است که در روزنامه‌ها انعکاس می‌یابد. البته در این خبر مشخص نشده که این اقدام توسط کدام ارگان امنیتی و اطلاعاتی سازماندهی می‌شود. و چه کسی مسئول آن است.

مصباح یزدی: پژوهشگران چشم به حوزه علمیه دوخته‌اند

آیت‌الله محمدتقی مصباح یزدی گفت: در دنیای امروز شایعات آن‌قدر زیاد شده که می‌گویند قرآن کتاب خدا نیست. او گفت به گفته بعضی‌ها این کتاب ساخته و سخن پیغمبر است و سخن خدا نیست.

وی گفت آنان همچنین القا می‌کنند که احکام قرآن کریم تاریخ مصرفش گذشته و احکام آن برای زمانی است که بشر نیمه‌وحشی بوده است. وی گفت خوشبختانه بااین همه شبهات شیاطین که شاید در هیچ عصر و زمان آنقدر گسترش نداشت، در مقابل این‌ها مساله الهی دیده و انسان‌ها توجه بیشتری به دین پیدا کرده‌اند.

خبرگزاری ایرنا در ادامه گزارش می‌نویسد: مصباح یزدی با اشاره به شرایط فرهنگی کشور گفت: امروزه فرهیختگان و پژوهشگران داخلی و خارجی چشم به حوزه علمیه دوخته تا بتوانند از دستاوردهای علمی ـ تحقیقی این مرکز استفاده کنند.

اعلامیه هیات سیاسی ـ اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در باره قطعیت احکام متهمان قتلهای زنجیره‌ای

پرونده قتلها همچنان باز است

به موجب اطلاعیه روابط عمومی سازمان قضایی نیروهای مسلح احکام صادره برای ۱۱ تن از متهمان قتلهای زنجیره‌ای توسط دیوان عالی کشور قطعیت یافتند. محکومیت دیوان ردیف اول و دوم این پرونده، به عنوان آمران قتلها، هر یک به ۴ بار حبس ابد و ۹ تن دیگر، به عنوان مباشرت و معاونت در قتلها، بین دو سال و نیم تا ده سال حبس، مورد تایید دیوان عالی قرار گرفته است. پرونده ۴ تن از متهمان هنوز باز است.

با قطعی‌شدن این احکام و «آمران» قتلها، ظاهرا پرونده قتلهای زنجیره‌ای بسته می‌شود. این در حالی است که خانواده‌های قربانیان این قتلها، زنده‌یادان فروهرها، مختاری و پوینده، پس از تجربه بی‌عدالتی حاکم برکل پرونده و مواجهه با کارشکنی‌های دستگاه قضایی از سویی و تسامح دولت و مجلس از سوی دیگر اخیرا برای داخواهی به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل روی آورده‌اند؛ وکیل با وجدان این خانواده‌ها، آقای ناصر زرافشان، درست به اتهام افشای اسرار این پرونده به ۵ سال حبس محکوم شده و اکنون در زندان است؛ و آمران ادعایی دستگاه قضایی در اعترافاتشان از مقامات رأس حکومت، و مشخصا از رفسنجانی، فلاحیان و نجف‌آبادی نشانی داده بوده‌اند. ممکن است پرونده قتلهای زنجیره‌ای در حلقه حقیر دستگاه قضایی بسته شده باشد، اما این پرونده هنوز و تا آشکارشدن حقایق آن، در پهنه جامعه ما باز است.

هیات سیاسی ـ اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به جریان پرونده معترض است، بار دیگر حمایت خود را از داخواست خانواده‌های قربانیان قتلهای زنجیره‌ای از کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل برای رسیدگی به پرونده اعلام می‌دارد و به سهم خود تمام داخواهان را به حمایت از این داخواست دعوت می‌کند.

هیات سیاسی ـ اجرایی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۸ بهمن ۱۳۸۱ ـ ۲۹ ژانویه ۲۰۰۳

اعلامیه هیات سیاسی ـ اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در باره خاتمه بازداشت خانگی آقای منتظری

شکست حصر

دیروز دوره پنجساله بازداشت خانگی آقای منتظری، که بدنبال انتقاد او از خامنه‌ای برایش وضع شده بود، خاتمه یافت. در همان نخستین روز تعداد زیادی گروههایی از مردم و تعدادی از روحانیون، از جمله طاهری، کدیور، موسوی اردبیلی و صانعی، با او دیدار کردند. آقای منتظری در مصاحبه‌ای که در همان ساعات اولیه آزادی‌اش انجام داد، شایعات در این باره را که آزادی‌اش بدنبال توافقات و درخواست او یا فرزندانش صورت گرفته است تکذیب و بر ضرورت لغو نظارت استصوابی شورای نگهبان تاکید کرد. او همچنین روش کنونی آقای خاتمی برای پیشبرد اصلاحات را موجب یاس مردم دانست و از لزوم تغییر آن سخن گفت.

آقای منتظری، جدا از مقامش بعنوان یک رهبر مذهبی، بلحاظ استواری در مخالفت با خمینی بابت کشتار زندانیان سیاسی در سال ۶۷ و نیز در مخالفتهایش با فقهای حاکم، خاصه خامنه‌ای، مورد احترام مردم ایران است. مخالفت او با کشتار زندانیان سیاسی به قیمت از دست‌دادن جانشینی بالاترین مقام در حکومت اسلامی شد و ۵ سال حبس خانگی نیز بهایی بود که او بابت انتقاد از خامنه‌ای پرداخت. خاطرات او، که در همان دوره حبس خانگی بر سایت اینترنتی‌اش انتشار یافته، یگانه منبع از زبان کسی وابسته به حاکمیت وقت و پس از آن است، که در آن از جنایت عظیمی که نسبت به زندانیان سیاسی صورت گرفته سخن گفته شده است.

هیات سیاسی ـ اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) آزادی آقای منتظری را به او، خانواده و دوستدارانش تبریک می‌گوید و امیدوار است همصدایی آقای منتظری با خانواده‌های زندانیان سیاسی قتل عام‌شده و دیگر نیروها، که برای شکستن حصر سکوت حکومتیان در باره این جنایت تنگ‌بار می‌کوشند، طنین گسترده‌تری یابد.

هیات سیاسی ـ اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
۱۱ بهمن ۱۳۸۱ ـ ۱۳ ژانویه ۲۰۰۳